

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera, JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: R. R., zastoupen Mgr. Ivanem Brambaški, advokátem se sídlem Praha 8, Pakoměřická 5, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, Praha 7, poštovní příhrádka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2006, čj. OAM-746/VL-20-11-2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 3. 2007, čj. 64 Az 77/2006 - 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**
- III. Odměna ustanoveného zástupce stěžovatele advokáta Mgr. Ivana Brambaški se určuje částkou 2400 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností ze dne 17. 4. 2007 se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 3. 2007, čj. 64 Az 77/2006 - 30, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 4. 7. 2006, čj. OAM-746/VL-20-11-2006. Tímto správním rozhodnutím byla zamítnuta žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).

Krajský soud žalobu zamítl, neboť dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud vzal za prokázané žádostí žalobce o udělení azylu, vlastnoručně psaným odůvodněním této žádosti a obsahem protokolu o pohovoru k této žádosti, že žalobce přicestoval do České republiky a požádal o azyl, protože na Ukrajině měla jeho manželka problémy s bývalým zaměstnavatelem, který ji sexuálně obtěžoval, poté jí i telefonicky vyhrožoval a tak z obavy z něj oba odcestovali do České republiky. Z hlediska takto uplatněných důvodů žádosti o udělení azylu se soud ztotožnil se závěrem žalovaného, že ani jeden z těchto důvodů nelze podřadit pod důvody uvedené v § 12 zákona o azylu a žalovaný nepochybil a postupoval správně, když žádost žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu.

Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení otázky přijatelnosti kasační stížnosti (§ 104a s. ř. s.), tedy otázky, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle uvedeného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 933/2006.¹

Stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že uplatňuje důvod obsažený v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), neboť se domnívá, že napadené rozhodnutí je stíženo nezákonností spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem.

Stěžovatel namítá, že neměli společně s manželkou jinou možnost řešení sexuálního obtěžování jeho manželky jejím bývalým zaměstnavatelem, které se poté přeneslo do roviny šikany namířené i proti stěžovateli, než odejít ze země. Úřední orgány na Ukrajině nefungují tak, aby ochránily jejich práva. Stěžovatel je přesvědčen, že ačkoliv nebyl perzekuován z důvodu své rasy, náboženství či politického přesvědčení, docházelo k masivnímu zásahu do jeho základních práv a svobod, proti čemuž neexistovala možnost se bránit cestou práva. Aplikovatelnost § 12 zákona o azylu stěžovatel dovozuje z nedodržování základních lidských práv ve svém domovském státě. Tuto okolnost soud dle stěžovatele v rozsudku pominul a nezařadil do svých závěrů, o které rozsudek opírá.

Nejvyšší správní soud vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Smyslem práva azylu je poskytnout žadateli ochranu. Nejde však o ochranu před jakýmkoliv negativním jevem v zemi původu; nárok na udělení azylu vzniká jen z důvodů vypočtených v § 12 zákona o azylu. Jestliže cizinec v řízení o udělení azylu vůbec netvrdil, že je pronásledován či diskriminován ve smyslu ustanovení § 12 zákona o azylu, není posouzení politické situace a stavu dodržování lidských práv ve státě, jehož občanství cizinec má, nezbytné. (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, čj. 2 Azs 6/2003 - 38)

Správní orgán má povinnost zjišťovat skutečnosti rozhodné pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, jen tehdy, jestliže žadatel o udělení azylu alespoň tvrdí, že existují důvody v tomto ustanovení uvedené. V opačném případě žádost jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) téhož zákona zamítne. (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2003, čj. 2 Azs 27/2003 - 59)

Skutečnost, že žadatel o azyl má v zemi původu obavy před vyhrožováním ze strany soukromé osoby, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona o azylu, stejně tak nedůvěra občana ve státní instituce či nespokojenost se stavem

¹ Všechna zde uvedená rozhodnutí jsou publikována na www.nssoud.cz

dodržování lidských práv, navíc stěžovatelem ani v zemi původu neprojevená. (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2003, čj. 7 Azs 13/2003 - 40, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2004, čj. 3 Azs 22/2004 - 48 a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2004, čj. 5 Azs 7/2004 - 37)

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na námitky podané v kasační stížnosti. Protože nebyl shledán ani žádný další důvod k přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, lze shrnout, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele a je tedy nutno ji ve smyslu § 104a s. ř. s. považovat za nepřijatelnou a odmítnout ji.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o žalobě a pro případné řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát Mgr. Ivan Brambaški (usnesení ze dne 10. 11. 2006, čj. 64 Az 77/2006 - 19), v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud určil odměnu advokáta částkou 2100 Kč za jeden úkon právní služby – sepsání kasační stížnosti, a dále 300 Kč na úhradu hotových výdajů [§ 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů], celkem 2400 Kč, když o odměně za úkony v řízení o žalobě (za převzetí zastoupení) již rozhodl krajský soud v napadeném rozsudku. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. srpna 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu